

tænkt paa Middelfart, men paa den særdeles heldige Omstændighed med den hidtilværende Smaffefærgesart, at man har Valget imellem Middelfart, Kongebroen og Batteriponten, en Omstændighed, som ganske vist i Tisvintre kan være af Betydning for Færgesarten, men som er aldeles ubrugbar med Hensyn til Jernveien. Dette hele Spørgsmaal har derhos faaet en ganske anden Stilling, naar man tænker sig Forbindelsen at ske, ikke med smaa Ro- og Seilbaade, ikke engang med smaa Dampere, men med virkelige Dampfærger; thi for det Første vil Banen til Lille Belt ved Middelfart og Snoghøi, saaledes som samme efter de tidligere anstillede Undersøgelser, den Lov, der i sin Tid blev vedtagen, og den Kontrakt, der i Henhold til samme blev afluttet, nu er projekteret, aldeles ikke kunne bruges under denne Forudsætning. Skal det nemlig ikke være saaledes, at Jernbanen føres hen i Nærheden af Snoghøi og i Nærheden af Middelfart, men man derimod har tænkt sig, at belæsede Dampvogne skulle bringes heelt ned til Stranden, og føres over paa disse Dampfærger og paa den samme Maade føres fra Baadene op i Land, da maa man gaae igjennem Middelfart hen til Gremerhuus eller et godt Stykke sydligere i Nærheden af Kongebroen, og heller ikke paa den sydlige Side kan man føre den ad den hidtil projekterede Linie — det er en Umulighed — til Snoghøi, men man maa gaae langs Stranden enten i nordlig Retning eller i sydlig Retning, og gjøre en Omvei, der medfører meget bethdelige og bekostelige Jordarbejder, og selv paa disse to Maader, ved Nedrivning af Færgegaarden ved Snoghøi og ved at gaae paalangs op ad Skrænterne, vil man dog kunne undgaae at komme til det absolute Maximum af Stigning for en Jernbane. Det er fuldkommen vist, at ad den Linie, der ligger til Grund for Kontrakten, vil man ikke kunne føre Vogne fra Strandbredden ind i Landet uden ved Hjælp af en faststaaende Maskine, og man vil have den hverste Vanskelighed ved at føre dem ned, fordi Stigningen er saa stærk, og Banen, vel at mærke, fører lige til Vandet, saa at det vil være forbundet med en Fare, som paa ingen Maade kan tilstedes. En saadan Omgjøring af den nu omkontraherede

Linie, som hertil vilde være nødvendig, vilde derhos, som De ville vide af de tidligere Forhandlinger, medføre en Meerudgift udover den kontraktmæssige Sum af 213,000 Rd. til det blotte Anlæg, medens Lovforslaget, som forelagt af Regjeringen, gif ud paa en Besparelse af 200,000 Rd. til det blotte Anlæg, affeet fra Driftsomkostningerne. Det er den ene Side af Sagen, hvorved Spørgsmaalet er heelt forandret, idet Dampfærgerne ere komne til. — Det er disse Konsekventer, som jeg troer ingenlunde ere blevne saaledes klarede, at de have faaet deres rette Betydning med Hensyn til Afstemningen.

Paa den anden Side er det hele Spørgsmaal, om det er nogle Aen længere eller ikke, om Tisforholdene ere lidt gunstigere paa det ene Sted end paa det andet — naar hele Vandet lægger til, saa stopper selvfølgelig al Skibsart. — ikke af nogen stor Betydning. Hvad der forvolder Vanskelighed, er Driftsen; denne har for de nuværende Ro- eller Seilbaade en stor Betydning, som derimod er reent forsvindende ligeoverfor de store og stærke Jernstibe, der gaae igjennem saavel Bladderitis som større Flager, og kunne de ikke gjennemskære dem, saa rydde de dem tilside, naar det da ikke er altfor store Masser, og altsaa bliver hele Spørgsmaalet ikke, om man kan komme over eller ikke, men det kommer kun til at dreie sig om, at der bruges noget mere Kul og et Par Minutters Tid mere. Dette Spørgsmaal har altsaa faaet en overordentlig ringe Betydning, hvilket jeg troer er klarligen godtgjort ved de overordentlig grundige og omfattende Undersøgelser, som ere anstillede af Regjeringens Ingeniører, og jeg kan ikke Andet end gjentage det Vidnesbyrd, som jeg tidligere har givet disse Mænd, og som jeg troer Enhver, der har havt med denne Sag at gjøre, vil istemme, at jeg vilde ønske, at Regjeringen var saa vel betjent i alle andre Retninger som med Hensyn til de Ingeniørkræfter, der staae til dens Raadighed med Hensyn til det hele Jernbaneanlæg. Den uheldige Omstændighed, som jeg forøvrigt troer ikke kan lægges mig tillast, at Sagens ene Side er kommen frem, inden den anden var fuldmoden til Afgjørelse, er det, som har givet Anledning til en Deel Misforstaaelser;